

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/126/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110216932
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2110216932.15

Uznesenie

Okresný súd Trnava, samosudkyňou Mgr. Luciou Mizerovou, v právnej veci žalobcu: D. A., Z. XX.X.XXXX, B. R. XX, K., v konaní zastúpeného advokátom Mgr. Matejom Czenkym, so sídlom Dolné Bašty 2, Trnava, proti žalovaným: 1. D.. V. M., Z. XX.XX.XXXX, B. P. XX, K., zastúpenému advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, so sídlom T. Tekela 23, Trnava a 2. Generali Poist'ovňa, a.s., IČO: 35 709 332, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, zastúpenému advokátskou kanceláriou SHM PARTNERS s.r.o., Svätoplukova 28, Bratislava, IČO: 47 235 616, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o trovách konania, t a k t o

rozhodol:

Žalovanému 1 sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému 2 náhradu iných trov konania v sume 1.298,95 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia, k rukám právneho zástupcu žalovaného 2.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť Okresnému súdu Trnava trovy konania štátu v sume 80,65 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaní 1 a 2 sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Trnava trovy konania štátu v sume 26,06eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaní 1 a 2 sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Trnava súdny poplatok za návrh v sume 590eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 5.8.2010 domáhal voči žalovaným 1 a 2, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 3.365 eur ako náhradu nákladov a tiež sumu 165.969,59 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu nahradili trovy konania. Nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 165.969,59 eur sa domáhal z dôvodu, že žalovaný 1 zavinením dopravnej nehody, následkom ktorej zomrela manželka žalobcu, neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 13 Občianskeho zákonníka. Sumy 3.365 eur sa domáhal ako náhrady nákladov, ktoré vynaložil v čase, keď bola manželka žalobcu v nemocničnom ošetrovaní.

Podaním zo dňa 6.9.2012 žalobca vzhľadom na čiastočnú úhradu nákladov zo strany žalovaného 2 po podaní žaloby (dňa 19.7.2012), zobral svoju žalobu čiastočne späť, a to v sume 1.045,56 eura a zároveň vzal čiastočne späť žalobu aj v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, a to v sume 95.969,59 eura, bez udania dôvodu. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, súd prvým rozsudkom vydaným vo veci č. k. 13C/126/2010-152 zo dňa 21.11.2012 konanie v časti nároku o náhradu nákladov do výšky 1.045,56 eura a v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 95.969,59 eura zastavil, pričom predmetný výrok nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť dňa 21.1.2013. Predmetom

konania tak zostalo zaplatenie sumy 2.319,44 eura titulom náhrady škody a sumy 70.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 13C/126/2010-267 zo dňa 1.10.2014, ktorým súd uložil žalovaným 1 a 2 spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 307,47 eur ako náhradu škody a sumu 40.000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Pokiaľ ide o trovy konania, súd v súlade s ustanovením § 150 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, rozhodol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením do 30. dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní 1 a 2. Doplnčiacim rozsudkom č. k. 13C/126/2010-292 zo dňa 12.11.2014 súd žalobu vo zvyšku zamietol.

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 24Co/368/2015-311 zo dňa 1.7.2015 rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 13C/126/2010-267 zo dňa 1.10.2014 v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil. Zároveň rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 5.8.2015.

V spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 13C/126/2010-267 zo dňa 1.10.2014 právoplatnosť dňa 5.8.2015.

Pretože bolo vo veci samej právoplatne rozhodnuté, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť o trovách tohto konania.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia (1). Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (2). V zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (3).

Podľa § 151 ods. 6 O.s.p., o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

O náhrade trov konania v predmetnej veci súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na výsledok konania boli v konaní prevažne úspešní žalovaní 1 a 2, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.365 eur ako náhrady nákladov a tiež sumy 165.969,59 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na

čiasťočnú úhradu nároku na náhradu nákladov žalovaným 2 po podaní žaloby, zbral žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 1.045,56 eura, ktorá suma mu bola žalovaným 2 na úhradu vynaložených nákladov zaplatená. Žalobca však bez uvedenia dôvodu vzal žalobu späť aj v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, a to v sume 95.969,59 eura, súd má preto za to, že v tejto časti konania žalobca zaviniť zastavenie konania. Žalobca teda pôvodne žaloval celkom sumu 169.334,59 eur (3.365 eur + 165.969,59 eur). Z tejto celkom žalovanej sumy bol na základe rozhodnutia súdu úspešný v časti o zaplatenie sumy 307,47 eur ako náhrady škody a sumy 40.000 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy. Tiež bol úspešný v časti náhrady škody v sume 1.045,56 eur, ktorú mu dobrovoľne uhradil žalovaný 2 po podaní žaloby. Celkom tak bol žalobca úspešný v časti o zaplatenie sumy celkom 41.353,03 eur (307,47 eur + 40.000 eur + 1.045,56 eur). Z toho vyplýva, že úspech žalobcu predstavuje 24,42 % (41.353,03 eur : 169.334,59 eur x 100 %) a úspech žalovaných 1 a 2 predstavuje 75,58 % (100% - 24,42 %). Čistý úspech žalovaných 1 a 2 tak predstavuje 51,16 % (75,58 % - 24,42 % = 51,16%).

Súd v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p., ktoré ustanovenie je jednak fakultatívne, nie obligatórne, a ktoré umožňuje priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, čo bol aj daný prípad, keďže súd rozhodoval okrem iného tiež o náhrade nemajetkovej ujmy, a to predovšetkým vzhľadom na celkový výsledok konania, keď žalobca síce bol úspešný v časti o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 40.000 eur, ktorá výška náhrady bola závislá od úvahy súdu, avšak celkovo bol v konaní prevažne neúspešný vzhľadom na výšku pôvodne v konaní uplatnenej sumy až 169.334,59 eur, keď zaviniť zastavenie konania v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške až 95.969,59 eura neúspešný bol v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy 30.000 eur (t. j. 70.000 eur - 40.000 eur). Žalobca bol tiež prevažne neúspešný v časti nároku o náhradu nákladov vo výške 2.011,97 eur (t. j. 2.319,44 eura - 307,47 eur), kde rozhodnutie súdu nezáviselo od jeho úvahy, ale od zisteného skutkového stavu.

Vzhľadom na prevažný čistý úspech žalovaných 1 a 2 vo výške 51,16%, tak títo majú proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Súd môže priznať účastníkovi náhradu trov konania voči druhému účastníkovi len vtedy, ak účastník o náhradu trov konania požiada. Ak účastník nepožiada o náhradu trov konania, nemôže mu súd náhradu trov konania priznať, aj keby mu inak podľa zákona patrila a aj keby výška trov vyplývala zo spisu. Vyčíslenie trov konania je zase predpokladom na to, aby boli účastníkovi priznané všetky trovy, ktoré v konaní účelne vynaložil. Ak súd rozhodne, že o trovách rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, je účastník povinný vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Vyčíslenie trov musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzvať na splnenie tejto povinnosti. V prípade, že účastník trovy konania nevyčísli, súd mu môže priznať iba tie trovy, ktoré vyplývajú zo spisu (napr. súdny poplatok), nemôže však účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia, ani ak by zo spisu vyplývali.

Vzhľadom na výsledok konania majú žalovaní 1 a 2 v rozsahu 51,16% právo na náhradu trov konania. Pokiaľ však ide o žalovaného 1, tento v priebehu celého prvostupňového ako aj odvolacieho konania nepožiadaval o náhradu trov konania. Vzhľadom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. tak súd žalovanému 1 nemôže náhradu trov konania priznať.

Žalovaný 2 síce v konaní vzniesol nárok na náhradu trov konania, avšak v lehote do troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej svoje trovy konania nevyčísliť, preto mu súd mohol priznať len náhradu trov jeho konania vyplývajúcich zo spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaný 2 zaplatil súdny poplatok za odvolanie proti prvému rozsudku č. k. 13C/153/2011-152 zo dňa 21.11.2012 v sume 139 eur a bola mu ďalej uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti druhému rozsudku č. k. 13C/126/2010-267 zo dňa 1.10.2014 v sume 2.400 eur, ktorý súdny poplatok v prípade jeho nezaplatenia žalovaným 2 bude súdom vymáhaný. Žalovaný 2 má vzhľadom na pomer svojho úspechu v konaní právo na 51,16 %-nú náhradu týchto súdnych poplatkov v celkovej výške 2.539 eur (139 eur + 2.400 eur), t. j. celkom v sume 1.298,95 eur. Vzhľadom na uvedené, zaviazal súd v prevažnej miere neúspešného žalobcu, aby zaplatil žalovanému 2 náhradu iných trov konania v sume 1.298,95 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Predmetné trovy je navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaného 2 podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov konania štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a vzniknuté trovy štátu uhradené zo štátnych rozpočtových prostriedkov v sume spolu 106,71 eur, ktoré boli vyplatené znalcovi doc. Ing. Pavlovi Kohútovi, PhD.(na základe uznesenia č. k. 13C/126/2010-149 zo dňa 5.12.2012) za podanie vysvetlenia k znaleckému posudku č. 15/2009 na pojednávaní dňa 21.11.2012, uložil zaplatiť účastníkom konania podľa výsledku konania t. j. podľa ich pomeru neúspechu vo veci, teda navrhovateľovi v sume 80,65 eur (75,58 % zo sumy 106,71 eur) a žalovaným 1 a 2 v sume 26,06 eur (24,42 % zo sumy 106,71 eur). Žalobcu tak súd zaviazal zaplatiť Okresnému súdu Trnava trovy konania štátu v sume 80,65 eur, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia a žalovaných 1 a 2 súd zaviazal zaplatiť Okresnému súdu Trnava spoločne a nerozdielne trovy konania štátu v sume 26,06 eur, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd zároveň zaviazal žalovaných 1 a 2 spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Trnava súdny poplatok za návrh, v sume 590 eur, podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou z. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v spojení s § 2 ods. 2 Z. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého, ak je poplatník (žalobca) od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V danom prípade je žalobca od súdneho poplatku za návrh osobne oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o súdnych poplatkoch, vo veci bol čiastočne úspešný, ako bolo uvedené vyššie v rozsahu 24,42 %, pričom rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 13C/126/2010-267 zo dňa 1.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/368/2015-311 zo dňa 1.7.2015, bolo jeho návrhu vyhovené v sume 40.307,47 eur, z čoho súdny poplatok predstavuje 2.418 eur, pri zohľadnení pomeru úspechu žalobcu vo veci 24,42 %, sú tak žalovaní 1 a 2 povinní v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch povinní Okresnému súdu Trnava zaplatiť sumu 590 eur (24,42 % zo sumy 2.418 eur), a to spoločne a nerozdielne, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.